

Uz

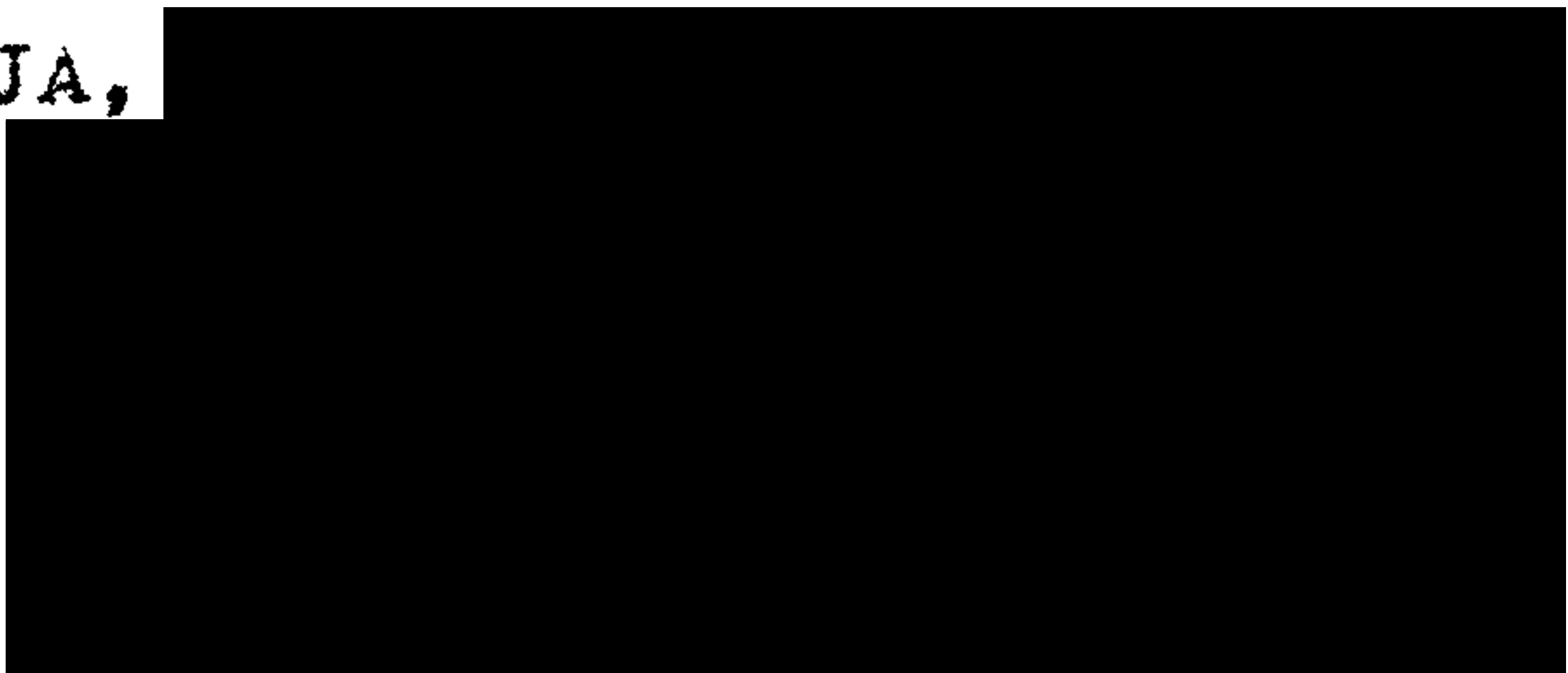
P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE !

1993.
UT + 30/93

Okružni sud u Sisku, po sucu Željku Barać, uz sudjelovanje Nataše Galinić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Šolaja Branka, zbog krivičnog djela iz čl. 150. OKZRH (sada čl. 123. OKZRH), nakon dana 8. srpnja 1993. godine, u odsutnosti optuženika, a u prisutnosti zamjenika okružnog državnog odvjetnika Ivana Petrač i branitelja optuženika Eriha Fridrih, odvjetnika iz Siska, održane glavne i javne rasprave, izrekao je i objavio

P R E S U D U

Optuženi BRANKO ŠOLAJA,

k r i v j e

što je:

dana 22. studenog 1991. godine u Paklenici, kao pripadnik četničko - terorističkih formacija tzv. "SAO Krajina", protivno odredbama Ženevske konvencije o postupanju s ratnim zarobljenicima, u tijeku oružanog sukoba protiv Republike Hrvatske, nakon što su prethodno Gobac Vinko, Kovačević Veljko, Kliba Radenko i Matekalo Živko, kao pripadnici Hrvatske vojske prethodno bili zarobljeni na položajima nedaleko Paklenice od strane pripadnika tzv. "Belih orlova i Martičevaca" u oružanom sukobu i provedeni u zatvor, prilikom ispitivanja i boravka u zatvoru tukao ih rukama, nogama i kablom po glavi i tijelu, nanijevši im pri tome tjelesne povrede,

dakle, vršeći pravila međunarodnog prava, surovo postupao s ratnim zarobljenicima,

čime je učinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - surovim postupanjem s ranjenicima, bolesnim i ratnim zarobljenicima - označeno u čl. 150. OKZRH (sada čl. 128. OKZRH), pa se temeljem istog zakonskog propisa

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA.

Temeljem propisa čl. 353. st. 1. ZKP-a (sada čl. 343. st. 1. ZKP-a) nad optuženikom se određuje pritvor.

Temeljem propisa čl. 98. st. 1. ZKP-a u vezi čl. 95. st. 2. toč. 1. - 6. ZKP-a (sada članovi 90. i 87. ZKP-a) optuženik je dužan platiti trošak krivičnog postupka u iznosu od 172.500.- HRD i paušalni iznos od 5.000.- HRD.

Obrazloženje

Optužnim prijedlogom Okružnog državnog odvjetništva Sisak KI-30/93 od 20. travnja 1993. godine Šolaja Branku stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava - surovim postupanjem s ranjenicima, bolesnim i ratnim zarobljenicima - iz čl. 150. OKZRH (sada čl. 128. OKZRH).

Istovremeno je stavljen prijedlog da se glavna rasprava održi u odsutnosti optuženika.

Prijedlogu okružnog državnog odvjetništva je udovoljeno pravomoćnim rješenjem vijeća Kv-83/93 od 27. svibnja 1993. godine.

Branitelj, postavljen po službenoj dužnosti, založio se je za uvažavanje eventualnih olakotnih okolnosti pri odnjeravanju kazne.

Svjedoci Kovačević Veljko, Kliba Radenko i Gobac Vinko detaljno su i uvjerljivo podkrijepili navode optužnog prijedloga. To tim prije što su i sami bili žrtve postupanja

oštećenih tokom cijelog postupka nitko nije osporio.

Uračunljivost optuženika nije ničim, te ni po kome, bila dovedena u dvojbu.

Sam način postupanja optuženika, opisan po svjedocima upućuje nedvojbeno na zaključak postojanja direktnog uništjenja optuženika.

Iz rečenog slijedi, da nema dvojbe o krivičnoj odgovornosti optuženika.

Svim do sada rečenim o postupanju optuženika kritične zgode sud smatra sa sigurnošću dokazanim, da je Šolaja Branko svojim postupkom ostvario sva bitna obilježja, subjektivna i objektivna, krivičnog djela surovog postupanja sa zarobljenicima kršeći pravila međunarodnog prava - konkretno članaka 143. i 144. Ženevske konvencije iz 1949. godine.

Za reči je, međjutim, i to, da povreda međunarodnog prava spomenutog u opisu krivičnog djela stavljenog na teret optuženika prijedlogom predstavlja objektivni uvjet kažnjivosti kojim je posebno određjen značaj i okvir protupravnosti ovog krivičnog djela u tom pravcu, da djelo mora biti protupravno i po međunarodnom pravu, te stoga optuženik, u krajnjoj liniji, ne mora biti svjestan da svojim postupcima krši pravila međunarodnog prava.

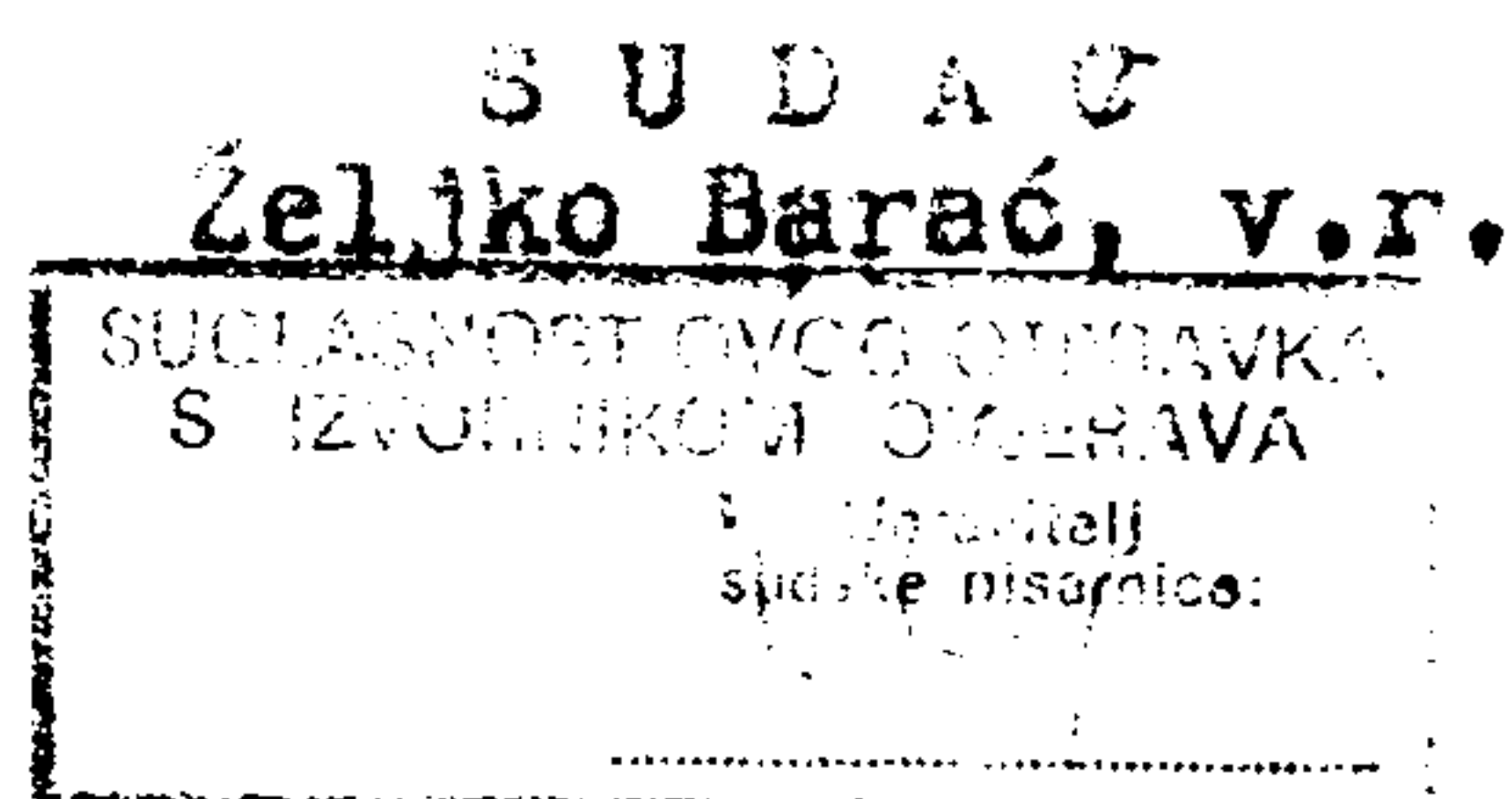
Prilikom odmjerenja kazne, imajući u vidu svrhu kažnjavanja čl. 33. OKZRH (sada čl. 31. OKZRH), stupanj krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu povrede, zaštićenog dobra i okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, sud je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 5 godina u uvjerenju, da je jedino takova kazna odgovarajuća težini od optuženika učinjenog.

Obzirom na visinu izrečene kazne, temeljeno na propisu čl. 353. st. 1. ZKP-a (sada čl. 343. st. 1. ZKP-a), određen je pritvor.

Odluka o trošku temelji se na u izreci citiranim propisima, a sam trošak odmjeren je prema stvarno nastalim izdacima tokom postupka, s tim da je paušalni iznos odmjeren srazmjerno trajanju i složenosti postupka.

U Sisku, Hrvatske, 8. srpnja 1993.

ZAPISNIČAR
Nataša Galinić, v.r.

USUDA O PRAVNOM LIJERU:

Protiv ove presude ovlaštene osobe mogu podnijeti žalbu u roku od 8 (osam) dana.

Branitelju optuženika kojemu je sudjeno u odsutnosti taj rok za podnošenje žalbe počinje teći protekom osam dana za koje je vrijeme presuda bila izvješena na oglasnoj ploči suda (čl. 123. st. 4. ZKP-a sada čl. 115. st. 4. ZKP-a).

Žalba se podnosi putem ovoga suda, u tri primjerka, Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.